

SANATHANA SARATHI - KOLOVOZ 2017. GODINE

NJEGUJTE TRAJNU VEZANOST S BOGOM

Bog ne postoji u nekoj stranoj zemlji. On je u vama.

Grieh ne postoji negdje drugdje. Nalazi se ondje gdje je zlo.

(stihovi na telugu)

PREDAJTE SE BOGU BEZ POSTAVLJANJA UVJETA

Utjelovljenja ljubavi!

Neprijateljstvo, prijateljstvo, božanskost i demonske osobine prisutne su u jednom istom ljudskom biću. Prijateljstvo ili neprijateljstvo rezultat su naših vlastitih osjećaja. Zapravo, vani ne postoje nikakvi neprijatelji. Ono što vidimo vani, odraz je našega unutarnjeg bića. Sve su vrste neprijatelja u čovjekovu srcu. On zaboravlja tu istinu i smatra da su prijatelji i neprijatelji negdje vani, da mu oni donose radost ili tugu. Božanske i demonske osobine prisutne su u istom srcu.

Svi su neprijatelji u čovjeku, a ne izvan njega

Ljudsko je tijelo sa svim svojim udovima poput društva – *saṅgha*. Želje, pohlepa, ljutnja i drugi osjećaji u tijelu su *janga* koju čini pojedinačna duša – *jīvatattva*, dok kozmičku dušu – *liṅga* predstavlja princip *ātmana* u istom tijelu. Kozmička duša temelj je aspekata društva – *saṅgha* i *jaṅgha*. Kao što postoje suprotni osjećaji i misli u društvu, postoje suprotni osjećaji i u nama. Jedan osjećaj može odobriti misao i govoriti 'da', dok se drugi osjećaj protivi i govori 'ne'. Svi ti suprotni osjećaji javljaju se u našem srcu. To su odrazi koji izvire iz unutarnjeg društva. Uglavnom, postoji šest neprijatelja koji odvlače pozornost prema društvu: želja – *kāma*, ljutnja – *krodha*, pohlepa – *lobha*, zabluda – *moha*, ponos – *mada* i ljubomora – *matsarya*. Tko je prvi neprijatelj u čovjeku? To je želja. Tko je drugi

neprijatelj? To je ljutnja. Kad želja nije ispunjena, nastaje ljutnja. Neuspjeh dovodi do ljutnje, dok uspjeh potiče pohlepu. Još jedan neprijatelj čovjeka je neistina – *asatya*. Ona vodi čovjeka na krivi put. Tamo gdje postoji neistina, tamo je i neispravnost – *adharna*. Neprijateljstvo koje počinje sa željom, kulminira u neispravnosti. Zato neprijatelji nisu vani. Svi su oni u čovjeku. Vanjski se neprijatelji mogu promijeniti. Danas neprijatelj, sutra nam može postati prijatelj i obrnuto. No, unutarnji neprijatelji se nikad ne mijenjaju. Tko je njihov vođa? Um je njihov vođa. Kako se onaj tko postane robom tih unutarnjih neprijatelja može suočiti s bilo kojim vanjskim neprijateljem? Mudra će osoba težiti da nadvlada te unutarnje neprijatelje i razvije prijateljski odnos s umom koji je njihov vođa. Um je vrlo hirovit, on se cijelo vrijeme koleba. Vrlo je teško potisnuti um. To zahtijeva stalnu duhovnu disciplinu - *sādhana*.

Postignite cilj života dobrim osobinama

U drevna vremena mnogo se primjenjivala jedna pažljivo razrađena duhovna vježba poznata kao obred žrtvovanja konja - *aśvamedha yajña*. *Aśva* znači konj. Oni koji su pažljivo promatrali konja znaju da konj nikad ne miruje. On 24 sata neprestano pomiče jednu ili drugu nogu. Konj može trčati vrlo brzo. I um to čini. On neprestano nekamo vrluda. Ništa ne može pobjediti um kad se radi o brzini. Na fizičkoj razini, obred žrtvovanja konja pokazuje prostranost vladarevog posjeda svuda kamo konj žrtvovanja - *yajña* može doći. Na kraju se konj obredno žrtvuje. Što predstavlja um? On predstavlja konja. Tako da je unutarnje značenje obreda žrtvovanja konja, ubijanje hirovitog uma. Tako možete vidjeti i sveto drvo smokve – *aśvattha* ili drvo pipal. Lišće toga drveta treperi, čak i kad nema vjetra. Tako se i ljudski um koleba bez nekoga posebnog razloga.

Drevni indijski vidici – *ṛṣi* provodili su duhovnu vježbu žrtvovanja – *yajña* kako bi naglasili važnost ovladavanja umom. Oni nisu poslali konja da osvoji neki teritorij. Ali bitka je bila stvarna. Koja je to vrsta bitke bila? Na jednoj strani bili su zli igrači kao što su želja, ljutnja, pohlepa, zabluda, ponos i ljubomora, a na drugoj su strani bili plemeniti igrači kao istina, ispravnost, mir, ljubav i nenasilnost. Život je igra kao i nogomet. Um je lopta koja se u toj igri nabacuje amo i tamo. Postoje i pravila koja je potrebno slijediti kao i u svakoj drugoj igri. Kad se lopta otkotrlja preko granice, ekipa koja je u napadu biva kažnjena, ali kad se lopta uputi u gol, ekipa koja je bacila loptu, osvaja jedan bod. Intelpekt je snaga koja upravlja a

donosi i odluke. Na teluškom jeziku postoji izreka “Svjetovno je obrazovanje namijenjeno životu, dok je duhovno obrazovanje namijenjeno životu nakon ovog života.” Kako bi pobijedili u utakmici, cijela ekipa treba poštovati pravila i mora djelovati zajednički. U ovoj utakmici života, ekipa dobrih osobina na jednoj je strani, dok su loše osobine s druge strane. Griješni igrači ne znaju kako postići gol. S druge strane, dobri igrači postavljaju istinu i ispravnost u blizinu gola i lako postižu gol kad im drugi igrač doda loptu. Istina nikad neće promijeniti svoj položaj, dok ispravnost zauzima različite položaje, ovisno o prilikama. Ispravnost ima istinu kao svoju podršku ili osnovu. *Upaništade* objavljuju: “Ne postoji dužnost koja bi bila veća od prijanjanja uz istinu – *satyām nāstiparo dharmah.*” Dobri su osjećaji pravi prijatelji. Loši su osjećaji neprijatelji. Ništa se ne postiže ubijanjem vanjskih neprijatelja. U igri života postiže se uspjeh kad se svladaju unutarnji neprijatelji.

Predajte sve svoje dobre i loše želje Bogu. On će promijeniti vaše loše želje u dobre. Kako? Pretpostavimo da sobom imate jednu staru, izlizanu i prljavu novčanicu od 100 rupija. Nitko ju neće uzeti. Ali kad ju odnesete u Državnu banku, oni će vam u zamjenu dati potpuno novu novčanicu. Bog je poput Državne banke. Predajte sve svoje loše osobine Njemu. On će sve njih učiniti dobrima. On će vas nagraditi na način koji ne možete ni zamisliti.

Predajte se Bogu svom svojom vjerom

Vaše tijelo, osjetila, um i intelekt darovi su Boga. Trebali biste ih predati Njemu. Istinski bi poklonik trebao moći reći:

"O, Gospode! Predajem Ti srce koje si mi dao. Što još imam što bih mogao predati pred Tvoja Lotosna stopala kao znak štovanja? Molim Te, prihvati ovo uz moje ponizne pozdrave."

(Stihovi na teluškom jeziku)

Kad sve predate Bogu, u vama više neće biti zla. Kad se neki zlatni ukras uprlja, hoćete li ga baciti? Silno ćete se truditi da ga očistite primjenjujući razne metode, zar ne? Kad se prljavština ukloni, zlato postaje čisto. Slično tomu, kad predate svoj um Bogu uz iskrenu molitvu, On će ukloniti prljavštinu i pretvoriti ga u skupocjeni dragulj.

Ali ljudi nisu spremni predati se Bogu u potpunosti. Vi odlazite zlataru i molite ga da vam izradi zlatni ukras, ali odbijate mu dati zlato. Netko će mu možda i dati zlato ali će mu reći: “Nemojte ga stavljati u vatru, nemojte ga topiti niti ga udarati čekićem.” Kako onda može zlatar izraditi ukras od zlata? Danas nailazimo na velik broj ljudi koji mole Boga: “Ja ti dajem svoj um. Nemoj mi davati nevolje i poteškoće. Daruj mi sve što je ugodno pa i oslobođenje – *mokša*.” Bez potpune vjere u Boga i bez potpune predanosti, kako je to moguće? Kad odlazite u trgovinu da kupite rupčić, morat ćete biti spremni platiti deset rupija. Kako možete kupiti rupčić, a da ne platite potreban iznos prodavaču? Kad mu platite deset rupija, on će vam dati rupčić. Tu vaš odnos završava. To je privremeni odnos određen uvjetima. Ako sebe predate Bogu bezuvjetno, razvit ćete trajni odnos s Njim. Trebali biste njegovati taj trajni odnos. Taj se odnos ne sastoji u uzimanju i davanju. To je odnos davanja bez uvjeta. Bog će vam zauzvrat dati mnogo više no što očekujete. Zato nemojte tražiti, o ume, nemoj tražiti! Kralj Daśaratha živio je u nježnoj nadi da će umrijeti u prisutosti svoga omiljenog sina Rāme. No na kraju Rāma nije bio prisutan u trenutku njegove smrti, dok je ptica *jatāyu* imala rijetku sreću da umre u Rāminim rukama koje su ju milovale. Śabarī je bila starica sitnog stasa i vrlo siromašna. No njezine su misli uvijek bile usredotočene na Rāmu. Živjela je u šumi pokraj Chitrakute. Ali kad bi naišla na grm, granu ili stablo koje bi joj se našlo na putu, pomislila bi na Rāmu visokog stasa i kako bi to izgledalo da se njemu nešto našlo na putu. Ona bi tada pročistila put za njega, svakog trenutka očekujući njegov dolazak. Bila je uvijek zaokupljena kušanjem raznih vrsta voća koje je raslo u šumi da otkrije je li prikladno da bude ponuđeno Rāmi kad on dođe gladan, kao što je to ona zamišljala. Jednog je dana Śabarī naišla na neravan kamen na putu. Odmah je pomislila kako bi Rāmi moglo biti teško sjesti na taj kamen. Tako je Śabarī usmjeravala svoje misli i osjećaje prema Rāmi. Sve što je činila, činila je s ljubavlju. To je nesebično služenje – *sevā*. Na taj je način zaslužila oslobođenje zahvaljujući milosti Gospoda Rāme.

U ovom današnjem svijetu otkrit ćete da su svi opterećeni raznim vrstama briga, posebno brigama za novac. Ljudi se boje nositi novac sa sobom. Ali nema brige kad je novac položen u banku. Bog je blagajnik koji čuva vaše uloge na sigurnom i vrši isplatu uvijek kad vam je potrebna, ovisno o tomu koliko ste toga uložili kod Njega. Vi možete pohraniti svoje dokumente, nakit i ostale dragocjenosti u sefu banke. No možete uzeti samo ono što ste pohranili, bilo to dobro ili zlo. Ono ne

pripada Bogu. Zato njegujte dobrotu. *Budite dobri, činite dobro, promatrajte dobro. To je put do Boga. Naši su neprijatelji u nama. Prije svega i na prvom mjestu uništite ljutnju – krodha i pohlepu – lobha. Žudite samo za Bogom. Tada ćete ostvariti istinsko blaženstvo.*

Izvješće

GURUPŪRNIMĀ

Duboka predanost i svetost obilježili su proslavu blagdana *gurupūrṇimā* u Prasanthi Nilayamu. Program koji je održan u prekrasno ukrašenom Sai Kulwant Hallu 9. srpnja 2017. godine, počeo je u 8.00 sati pjevanjem vedskih himni nakon čega je slijedila instrumentalna glazba u izvedbi skupine studenata Sri Sathya Sai instituta za više obrazovanje. Grupa je svirala na udaraljka. Studenti Instituta su nakon toga iskazali poštovanje svom vrhovnom učitelju – *sadguru, Bhagavānu* Sri Sathya Sai Babi. Predstavili su djelo *guruvandana*, štovanje gurua koje se sastojalo od izvođenja hvalospjeva – *stotra* i poklonstvenih pjesama koje su započele hvalospjevom *gurupaduka stotra*, a završile dobro poznatim *bhajanom sai nātha terehazaronhātha – O Sai, Ti imaš tisuću ruku*. Neke druge melodiozno otpjevane pjesme bile su: *Tama se raspršila dolaskom guru Nānaka* i *O guru! ti si nam pokazao cilj*.

Četiri uvažena govornika obratila su se okupljenim poklonicima nakon toga. Prvi je govornik bio gospodin S. S. Naganand, član Sri Sathya Sai središnje zaklade. Raspravljajući o principu *gurua*, gospodin Naganand je izjavio kako je svrha ljudskoga života da pronade put do Boga, a vrhovni učitelj pokazuje taj put čovjeku. Dodao je da su *Bhagavānovi* poklonici imali izuzetnu sreću jer su imali *avatāra kaliyuge, Bhagavāna* Babu kao svoga vrhovnog učitelja – *sadguru*.

Drugi govornik bio je gospodin Alejandro Grana, predsjednik odbora za događanja u Sathya Sai organizaciji koji je govorio o *Bhagavānovom* prvom *bhajanu manasabhajore gurucaraṇa*. Rekao je da je ovim *bhajanom Bhagavān* otkrio čovjeku put do oslobođenja. To znači da se držimo uz Njegova Lotosna stopala, da Mu se predamo i postanemo dijelom Njegove misije, služeći čovječanstvo uz pomoć Sai organizacije koju je On sam utemeljio. Spomenuo je i neke inicijative služenja koje je pokrenula Sathya Sai međunarodna organizacija.

Sljedeći je govornik bio gospodin P. Mainikyala Rao, ministar za zadužbine u državi Andhra Pradesh koji je govorio o *Bhagavānovim* učenjima u služenju čovječanstvu. Reкао je da *Bhagavān* ne samo što je poučavao da je princip služenja čovjeku, služenje Bogu – *mānava sevā mādhava sevā*, već je utemeljio i besplatne obrazovne ustanove, bolnice i projekte opskrbe pitkom vodom kao zvijezde vodilje i svjetionike na pučini koje bi svi trebali slijediti kao uzor nesebičnog služenja čovječanstvu.

Posljednji govornik programa bio je gospodin Ravi Shankar Prasad, ministar za pravo, sudstvo, elektroniku i informacijsku tehnologiju. Govoreći o putu jedinstva kojem nas je poučio *Bhagavān* Baba, uvaženi je govornik primijetio da iako ljudi slijede različite puteve, svi oni vode do istog odredišta – do Boga. On je pozvao sve da slijede put ljubavi i jedinstvo kako je poučavao *Bhagavān* da bi ostvarili cilj života. Pohvalio je Sathya Sai organizaciju kao najveći pokret u oblikovanju čovjeka i pozvao je Sai bratstvo da i dalje nastavi dobar posao za dobrobit čovječanstva. Slijedio je program *bhajana* koji je završio obredom *ārati* u 11.00 sati.

Po završetku jutarnjeg dijela programa u Sai Kulwant Hallu ministar gospodin Ravi Shankar Prasad i ostali uvaženi gosti pokrenuli su program svakodnevne besplatne hrane – *anna sevā*, to jest da se u prostorima ašrama osigura cjeloviti obrok poklonicima koji posjećuju Prasanthi Nilayam.

Poslijepodnevni dio programa započeo je u 17 sati dodjelom diploma četrnaestorici kandidata, muškaraca i žena, koji su s uspjehom završili Tečaj *educare* koji je bio održan u Prasanthi Nilayamu pod vodstvom dr. B. G. Pitre, ravnatelja Sri Sathya Sai instituta za obrazovanje u Mumbaiju. Prethodno je dr. Pitre iznio glavne pojedinosti o programu u okviru kojeg su diplomirali. Nakon toga je slijedilo predstavljanje prvog broja novo pokrenutog časopisa Kannada Bimonthly *Sai Sevamrita*. Gospodin Gangadhara Bhat vodio je program predstavljanja.

Završni dio programa proslave *guruprṇimā* bilo je zadržavajuće predstavljanje klasične glazbe iz Karnatake na indijskim bubnjevima - *mṛdānga*. Pokazujući savršenu usklađenost, glazbenici su okupljenim poklonicima pružili jedinstvenu priliku uživanja u glazbi iz Karnatake te završili svoj program *bhajanom*

haribhajanabinā sukha śāntinahi. Sijedio je program *bhajana* koji je završio programom *ārati* u 19.00 sati.

NACIONALNO HODOČAŠĆE POKLONIKA IZ SJEDINJENIH AMERIČKIH DRŽAVA

Skupina od 200 poklonika došla je u Prasanthi Nilayam na hodočašće iz Sjedinjenih Američkih Država povodom svete prigode proslave blagdana *gurupūrṇimā*. 10. srpnja 2017. godine izveli su lijepi program poklonstvene glazbe pod nazivom *Duhovni povratak kući* kako bi izrazili svoju ljubav i zahvalnost svom vrhovnom učitelju – *sadguru, Bhagavānu* Sri Sathya Sai Babi. Pjesme su se temeljile na učenjima *Bhagavāna* Babe i uključivale su kršćanske himne, američke narodne pjesme i španjolske pjesme među kojima su se našle *O la ma ma*, Zahvalite Gospodu čija ljubav traje zauvijek, Svami, molim Te budi sa mnom, Iziđite radosni, *Todah Todah, We Love You oh Lord Sathya Sai Narayana* – Mi Te volimo, o Gospode Sathya Sai Narayana. Uz veliku glazbenu privlačnost, produhovljena izvedba prenijela je duboke osjećaje poklonika.

MEĐUNARODNI ZBOR SARVADHARMA

Kao dio proslave blagdana *gurupūrṇimā* u Prasanthi Nilayamu, Međunarodni zbor *sarvadharmā* u kojem su sudjelovali poklonici iz zemalja Baltičkog područja u sjevernom dijelu Europe, odnosno Poljske, Estonije, Letonije, Finske i Litve izveli su multireligijski i multikulturni glazbeni program 13. srpnja 2017. godine. Počevši program molitvom na poljskom *Oče naš* slijedila je molitva upućena Gaṇeši. Zbor je izveo 18 pjesama na raznim jezicima svijeta među kojima su se našle sljedeće pjesme: *Svirajmo za Gospoda* na poljskom, *Tiha noć naša Palestino* na ruskom, **pie dievina garigaldi** iz Slovenije i neke pjesme na hindskom jeziku kao i *bhajani alāh akbar, so' ham, giridhara govinda gopāla, namo Sai Narāyaṇa*, da bi završili svoju izvrsnu izvedbu *sarvadharmā* molitvom *om tat sat srinarāyaṇatu*. Obilježen dubokom predanošću pjevača, cijeli je program bio izuzetan u odabiru točaka i živopisan u melodioznoj vitalnosti koja je okupljene držala u stanju zanosa gotovo sat vremena.

Univerzum je sastavljen od nebrojeno mnogo stvari. Među svima njima, jedan nepromjenljiv, vječni princip je ātman. To je najviše božansko znanje – prajñāna, najviše Sebstvo – brahman. Moć toga vječnog principa održava stvari koje se brzo raspadnu i uvijek mijenjaju u univerzumu.

-Baba

Iz naših arhiva

GĪTĀ JE KRŠŃA KRŠŃA JE GĪTĀ

UČINITE DJELOVANJE BOŽANSKIM TAKO DA SVRHU DIVINIZIRATE

Stvarnost koja održava kozmos i stanicu samo je jedna, sveprožimajuća svijest nazvana *brahman*. Kad se o tom beskrajnom prostranstvu govori u odnosu na kozmos, to je sveprožimajući Duh – *paramātman*. To je *ātman* kad se smatra suštinom pojedinačnog bića. Sve to troje su jedan entitet, ali 'izgledaju' različiti i dovode u zabludu kratkovidne. Ova je osobina poznata kao *privid* – *māyā*. Realnost je postojanje, svijest, blaženstvo – *sat cit ānanda*. Pojavnost ili moć različitosti koristi tri promjenjiva svojstva prirode ili oblike da bi se utjelovila na različit način. Promjenljiva svojstva prirode su uravnoteženost – *sattva*, strast – *rajas* i tromost – *tamas*. Ta svojstva prirode potiču čovjeka prema znanju, želji ili radu.

Ono što je vani predstavlja kreaciju onoga što je unutra. Apsolut - *brahman* manifestirao je sebe kao sve to. Kako se može pojaviti lik bez oblika? Kako netko može biti otac bez djeteta? Bog je stvorio svijet, svijet je Bogu darovao slavu 'stvoritelja'. Svojom težnjom, zamišljanjem i ustrajnošću čovjek stara Boga s oblikom i imenom i velikim brojem osobina od kojih se nada da će ostvariti dobrobit. No Bog je iznad i izvan ljudskih težnji i osobina poznatih kao promjenjiva svojstva prirode.

Kršna govori Arjuni u *Bhagavadgīti*: “Nemam potrebe uključivati se u bilo kakvu aktivnost. No usprkos tomu, prezaposlen sam djelovanjem, kako bih promicao dobrobit svijeta i njegovih stanovnika.” On je poznat po svom radu. U *Gīti* se

svako poglavlje naziva *yoga*. Joga znači jedinstvo, jedinstvo Sebsta s izvorom. Kako može 18 poglavlja, od kojih je svako joga, pomoći čovjeku da ispuni svoju sudbinu? *Gītā* odgovora: Staloženost se naziva istinskom jogom – *samātvayoga uchyate*. Da bi se postigla ta staloženost, razlikujemo pet polja.

Staloženost – *samātvā* u pet polja aktivnosti

(1)*Polje prirodnih uspona i padova:* Trebamo s dobrodošlicom dočekati i ljeto i zimu, jer su oba ta godišnja doba potrebna za život. Promjena godišnjih doba čini nas čvršćim i raduje nas. I rođenje i smrt prirodni su događaji. Ne možemo otkriti razlog za rođenje kao ni za smrt. To se naprosto dogodi. Pokušavamo okriviti neku osobu ili događaj za povredu ili gubitak koji smo pretrpjeli, ali pravi je razlog naše vlastito djelovanje – *karma*. Kad je poznata pozadina događaja, utjecaj se može smanjiti ili čak poništiti.

(2)*Polje društvenih uspona i padova:* S jednakom smirenošću trebali bismo prihvaćati pohvalu i optuživanje, poštovanje i ismijavanje, dobitak i gubitak kao i sve ostale slične reakcije društva u kojem moramo rasti i boriti se. Sreća je jednako tako izazov našoj smirenosti kao i nesreća.

(3)*Polje znanja sa svojim usponima i padovima:* Sve dok sveukupnost znanja iz kojeg pojedinac doživljava Jednoga koji je postao ovo široko prošireno vjerovanje, brojna su iskušenja i prepreke koje tražitelja zavode. Student je sklon odbaciti uspon kad se osjeti iscrpljen, ili kad smatra da je dosegao vrhunac. *Gītā* određuje učenog čovjeka – *pāndita* kao onoga koji je stekao svijest o istom Jednom u svim bićima, onaj koji ima nepristrano gledište – *samādr̥ṣṭi*. Mudrac – *jñānin* je ostvario smirenost kad je uvjeren da je Jedan istina svega i kad su njegove misli, riječi i djela vođeni tim uvjerenjem.

(4)*Polje predanosti sa svojim usponima i padovima:* I ovdje se u velikoj mjeri radi o fanatizmu, predrasudama, proganjanju koji proizlaze iz neznanja o Jednomu, istovjetnosti Boga kojega svi obožavamo raznim obredima i ritualima, načinima i metodama. Postoji samo jedan Bog i On je sveprisutan.

(5)*Polje aktivnosti sa svojim usponima i padovima:* Djelovanja moraju biti posvećena tako da se svrha učini božanskom. Kad se rad pretvori u štovanje, ni poraz niti razočaranje neće nas obeshrabriti. Uspjeh neće promicati ponos, već će

dovesti do poniznosti i zahvalnosti za milost. Rad koji se obavlja kao dužnost, kao naš dug prema društvu, donosi nagradu radosti jer koristimo znanje i vještinu koje nam je darovao Bog kroz društvo, za služenje samom društvu.

Kako smirenost koja može zasladiti i osvijetliti život na najbolji način iskazuje Rādhā i njezina predanost Kṛṣṇi? To je svijest o jedinstvu rijeke i mora, svijest pojedinačnog sebstva s vrhovnim Sebstvom, *ātmana* s najvišim Sebstvom – *paramātman*. Dosizanje izvora je sudbina, želja da se plovi mirno i postojano prema izvoru je predanost. Bol zbog odvojenosti, patnja zbog zanemarivanja, težnja da se prevladaju prepreke, radost promišljanja, zanos zbog samouništenja – sve to doprinosi vrhovnom poistovjećivanju Rādhē s njezinim Gospodom, Sri Kṛṣṇom.

Jayadevin portret Rādhine predanosti – *bhakti*

Gītāgovinda je knjiga pjesama o *govindi*, Kṛṣṇi koju je napisao veliki mistik i pjesnik Jayadeva iz Odishe i predstavlja besmrtni portret Rādhine predanosti – *bhakti* u svim mnogostrukim načinima. Jayadeva ju je uspio izraziti takvom ljepotom i jasnoćom da je čak i čovjek koji je išao za plugom pjevao te pjesme i punio svoje srce božanskim zanosom. Vladara zemlje, Lakšmana Senu svladala je zavist. I on je priredio sličnu takvu knjigu pjesama i naredio da je te pjesme potrebno pjevati umjesto Jayadevinih pjesama u hramovima u zemlji, uključujući i u najvećem među njima, u hramu Jagannāth u Puriju. Kad je njegova naredba naišla na opći protest, kralj je položio obje knjige pred stopala Gospoda Jagannātha, dao da se hram zaključa i drži pod strogim nadzorom. Kad su vrata otvorena ujutro, kralj je vidio kako je Gospod imao Jayadevinu knjigu *gītāgovinda* u rukama, dok je suparnička knjiga koja je nastala zbog zavisti i ponosa, bila odbačena u udaljeni ugao. Gospod je objavio da daruje milost unutarljivoj čistoći, a ne izvanjskom hvalisanju.

Obrazovanje za postizanje smirenosti – *samatva*

Mnogi okupljeni ovdje upisali su se na sveučilište u potrazi za znanjem i vještinom. Oni moraju težiti da spoznaju *ātmana* koji boravi u njima kako bi im vjera u njega darovala mudrost, znanje o Vrhovnom. Sada su tražitelji za znanjem zaokupljeni samo onim što oni misle da jesu i što drugi misle da oni jesu, zanemarujući pravu potragu za onim što oni stvarno jesu. Zato su oni vlastiti

neprijatelji! Zahvaćeni su spiralama nemira, straha i patnje. Zadivljeni su bezvrijednim blistavilom koje vide. Vjeruju u sve što vide i gube svoj život u borbi, postižući uspjehe i neuspjehe. Životinja - *paśu* je ime koje se dodjeljuje takvim bićima koja vjeruju u ono što vide. Ljudi podižu galamu i viču "Ja želim mir" ali ne odbacuju *ja* (ego) i *želim* (želja). Kako onda mogu ostvariti 'mir'? Oni će se samo raspasti u komadiće.

Iako vam obrazovanje samo po sebi ne može darovati blaženstvo koje izvire iz Sebstva – *ātmānanda*, morate stjecati obrazovanje da služite društvu. Ono se ne bi smjelo koristiti za prikupljanje novca i za sebične užitke. Postupak poučavanja i učenja ne bi se smio ograničiti samo na usvajanje onoga što je učitelj naučio, a student peuzeo što je na taj način dobio. Ono bi trebalo biti kreativno, pozitivno i produktivno.

Nema mjesta religijskim razlikama

Kršņu štiju kao pastira – *gopāla*. Slog *go* znači živo biće – *jīvin*. Tako da kad služite svoje bližnje i druga bića s osjećajem nesebične ljubavi i potpunog suosjećanja, iskazujete Kršnji štovanje koje on vrlo rado prihvaća pun milosti.

Kršnine tajne i čuda nije moguće opisati riječima. On boravi u srcu svakog čovjeka i u njemu nema mjesta za religijske razlike. Studenti bi trebali odlučiti da obnove drevnu slavu Bhārate tako da žive uzorno. Prenesite poruku jedinstva cijelom svijetu.

Danas je dan kad se slavi Kršnin rođendan – *gokulāśtamī*. Ali nije proslava važna. Važno je prianjanje uz njegova učenja. Kršņa se ne razlikuje od svojih učenja. *Gītā* je Kršņa a Kršņa je *Gītā*.

-Izvadci iz *Bhagavānovih* govora održanih povodom Sri Kršņina rođendana

SLUŽENJE JE NAJBRŽI PUT KOJIM SE STIŽE DO BOGA

Gospodin Ravi Shankar Prasad, savezni ministar zakonodavstva i sudstva, elektronike i informatičke tehnologije, 9. srpnja 2017. godine održao je poučni govor kao glavni gost na proslavi blagdana gurupūrṇimā u Prasanthi Nilayamu. Govoreći o Sai organizaciji kao o najvećem dobrovoljnom pokretu čovjeka, pozvao je Sai poklonike širom svijeta da nastave tu plemenitu zadaću koju je pokrenuo Bhagavān Sri Sathya Sai Baba.

"Upravo ste čuli moj vrlo dugački uvodni govor, ali dopustite mi da budem jasan. Nisam došao ovamo kao ministar. Došao sam kao obični poklonik – *bhakta* da se poklonim pun štovanja – *pranāma Bhagavānu* Babi. Danas mi je iskazana počast i imam izuzetnu povlasticu jer sam pozvan ovamo, u ovo boravište Gospoda, zaštitnika Saija – *sai nātha*. Želio bih osobno zahvaliti Rathnakariju što me je pozvao. Zapravo, želio sam posjetiti ovaj veliki raj na Zemlji. Jednom sam imao priliku izravnog *daršana* Gospoda u Delhiju. Sada imam priliku doći ovamo u posjet, i koje li lijepe prilike da pozdravim sa štovanjem – *sadāpranāma* Gospoda Sainātha na dan proslave blagdana *gurupūrṇimā!*

Naučite voljeti i služiti druge

Kako ja gledam na rad i filozofiju Gospoda Zaštitnika Saija? Najprije Ga promatram na duhovnoj i filozofskoj razini. Koja je suština Indije? Suština Indije opisana je u *Rgvedi*: Istina je jedna, ali mudraci su joj davali razna imena – *ekam sat viprā bahudhā vadanti*. Vi imate vlastito shvaćanje istine, a ja imam svoje. Vi slijedite svoj put, a ja ću slijediti svoj. Ja ću poštovati vaš put, a vi poštujujte moj jer će na kraju vaš put i moj put uroniti u isto odredište, u konačnu istinu, u trajnu, neodvojivu, vječnu, neprestanu, nadahnjujuću istinu koju nazivamo vrhovna istina – *paramasatya*. Vama su dobro poznate izreke Gospoda Sainātha. Na kraju On uvijek kaže: Volite svakoga i sve, služite svakome i svima. Kako ja vidim suštinu te filozofije? Ja razumijem da se živo tijelo manifestira na razne načine. Netko može biti insekt, riba ili životinja. Ali onog dana kad se rodite kao ljudsko biće, to

je prvi blagoslov koji vam je Bog dao. Došli ste na Zemlju kao ljudsko biće jer ste dobili sposobnost razumjeti bol i patnju, tjeskobu i zanos vaših bližnjih.

Njegujte duh ljubavi i međusobnog poštovanja

Bhagavān je uvijek poučavao sve ljude da nauče voljeti jedni druge. A kad naučite voljeti jedni druge, više ne postoje granice vazane uz kastu, religiju ili vjeru, jer svaka vjera vodi do istog odredišta. Ja vidim tu kreativnu dobrotu u svakom ljudskom biću kao najveći doprinos koji je *Bhagavān* Sathya Sai Baba dao svima nama. Upravo smo čuli o aktivnostima koje se obavljaju širom svijeta. Zašto se sve to događa? To je svjesno nastojanje da se čovjek učini dobrim. Da postane dobar. – *yeh sara kam kyon ha raha hai?* Naučite kako postati dobrim ljudskim bićima – slobodnima od ljutnje, bićima bez drskosti, bez zavisti. Njegujte samo jedan duh – duh ljubavi, duh prilagođavanja, duh reciprociteta i duh međusobnog poštovanja. Mislim da je to najveći doprinos i kažem to s velikim ponosom. Želio bih čestitati članovima Zaklade i svim vašim timovima širom svijeta koji čine najveći dobrovoljni pokret u preobrazbi čovjeka što je provodi Sathya Sai organizacija kojoj želim zahvaliti.

Mi smo u politici, u javnom životu. Upravo sam spomenuo kako sam imao povlasticu raditi pod vodstvom gospodina Atal Behari Vajpajeeja koji je mnogo puta posjetio Prasanthi Nilayam. Poznato mi je kolika je bila njegova predanost Gospodu. Sada imam priliku raditi pod vodstvom gospodina Narendra Molija, još jednoga uvaženog vođe koji teži da promijeni zemlju. Vrlo smo ponosni što možemo raditi pod njegovim vodstvom, ali mi radimo s vlastima zato jer su nam ljudi dali ovlasti da radimo za zemlju. Iako naš premijer kaže da smo mi glavni sluge – *pradān sevā*, mi ipak izvršavamo određene ovlasti koje su nam ljudi zemlje povjerili. No, ova velika organizacija obavlja dobrovoljni rad, rad bez ikakvih ovlasti širom svijeta, samo iz ljubavi. I danas bih želio čestitati Sai organizaciji jer ono što sam imao priliku primijetiti putem web stranica prikazano je širom svijeta. Ja sam ministar Indije za područje informacijskih tehnologija i zato mi pruža posebnu čast pohvaliti organizatore koji su povezali virtualno sa stvarnim. Ja sjedim ovdje, daleko na jugu Indije u Prasanthi Nilayamu, obraćam se Sai poklonicima širom svijeta. Iz ovog boravišta mira i ljubavi, želio bih pozvati sve Sai poklonike širom svijeta da i dalje dobro rade za dobrobit čovječanstva i svoj razvoj.

Živite za druge

Koji je drugi doprinos Sai *Bhagavāna* važan za sve nas? On bi se trebao širiti sve više. Služite siromašne, služite one koji nisu u povlaštenom položaju. To je služenje najlakši put kojim se stiže do Boga. Služite siromašne i one koji su u potrebi. To služenje dovest će vas do Boga. To je velika poruka koju nam je On dao. I dopustite mi da navedem poznate stihove Kabīra: O, Gospode, daj mi onoliko koliko je potrebno da se brinem o svojoj obitelji, ali ako netko gladan dođe pred moju kuću, neću ga odbiti. Ovi stihovi su simbolični. Simbolika je u tome da ne živimo samo zbog sebe, već živimo i zbog drugih. Vodite brigu o vašoj obitelji, ali vodite brigu i o drugima. Znete li da postoji jedan poseban razlog zašto sam naveo ove stihove? Jer oni počinju riječju *Sai*. Nakon gotovo 500 godina dolazi Gospod Sainātha koji zapravo konkretizira ove stihove u neobičnu inicijativu. Jučer sam čuo kako je u *Bhagavānovoj* bolnici obavljeno na tisuće operacija, a nije zaračunat niti jedan novčić. Obrazovanje na najvišoj razini bez naknade provodi se u ovom sveučilištu koje ima dozvolu Nacionalnog vijeća za procjenu i punomoć.

U mnogo škola održava se nastava, tisuće i tisuće sela u ovoj zemlji u kojoj vlada velika oskudica vode, u državama Andhra Pradesh, Telangana i Tamil Nadu, dobilo je mogućnost korištenja pitke vode zahvaljujući inicijativi ove velike ustanove. Kako to objašnjavate? Jučer sam razgovarao s uvažanim članom Sri Sathya Sai središnje zaklade. Upitao sam ga: “Kako uspijevate upravljati svime? Sada, kad Gospod više nije ovdje.” On je rekao nešto što me je posebno dirnulo. Kad je pitao Gospoda bi li trebali zaračunati nešto malo samo kao simboličnu naknadu, Gospod Sai Baba rekao mu je ovo: “Uzima li majka naknadu od svoga djeteta jer mu u bilo čemu pomaže?” Razumijete tu filozofiju. U njezinoj pozadini duboka je filozofija. Koja filozofija? Voli i služi druge, kao što majka služi dijete ne tražeći ništa zauzvrat. I ako je to misao vodilja, ni najmanje ne sumnjam da je Sai *Bhagavān* dao tako mnogo ne samo Prasanthi Nilayamu, već i širom svijeta. Sigurno je da će Njegovi božanski blagoslovi biti ovdje i da će se ova velika filozofija nastaviti širiti do najudaljenijih dijelova svijeta, pa i u Indiji.

Vidite jedinstvo u različitosti

Duboka izreka: Jedinstvo u različitosti predstavlja suštinu Indije. Zašto to kažem? Veliki Gospod Sai otkrio je da ova velika zemlja Indija blagoslovljena

jedinstvom u različitosti, nadahnutu filozofijom vječnoga i neprolaznog zakona – *sanātanadharmā* i koja jednako tako poštuje sve ostale religije, mora postati svjetionikom koji širi svjetlost. Ta šira vizija, da se Indiju učini istinski velikom zemljom za cijeli svijet, ne samo gospodarski, ne samo u pogledu obrazovanja, ne samo vojno već i duhovno, zov je za Indiju – duhovno zbog služenja, da sva ljudska bića postanu boljima. U skladu s mojim viđenjem, to je prava suština Sai *Bhagavāna* i On je to prenio jednostavnim jezikom i vlastitim primjerom.

Upravo sada moj mi je prijatelj pravnik objasnio kako je, sjedeći uz *Bhagavāna*, doživio da je većina njegovih sumnji i nedoumica bila razriješena. Dopustite mi da s vama podijelim svoje osobno iskustvo. U trenutku kad sam ušao u ovo rajsko mjesto, u trenutku kad sam se poklonio pred Gospodom, osjetio sam drukčiju energiju. Putovao sam svijetom i posjetio velik broj zemalja. Vidio sam Indiju kakva je bila u mojoj mladosti. Proučio sam velik broj svetih tekstova, ali živo iskustvo snažne energije koja se doživljava ovdje, istinski je izuzetno. To je, po mom mišljenju, *Bhagavānova* poruka: Vjerujte u mene, vjerujte u moje učenje, vjerujte u moju viziju i moja ruka koja blagoslivlje i vodi, uvijek će ostati ovdje. Mislim da je to najveći blagoslov ovog blagdana *gurupūrṇimā*.

Iz govora koji je gospodin Ravi Shankar Prasad, savezni ministar za pravosuđe i sudstvo, elektroniku i informacijsku tehnologiju održao 9. srpnja 2017. godine na dan proslave blagdana *gurupūrṇimā* u Prasanthi Nilayamu.

SUDAC P. N. BHAGWATI, IZUZETNI POKLONIK

S. S. Naganand

U zreloj dobi od 95 godina sudac P. N. Bhagwati napustio je ovaj svijet kako bi bio uz Lotosna stopala svoga učitelja i Boga, *Bhagavāna* Sri Sathya Sai Babe. Rođen 21. prosinca 1921. godine, Prafullachandra Natwarlai Bhagwati, sin suca Natwarlala H. Bhagwatia koji je kasnije bio imenovan u Vrhovni sud Indije, sudac Bhagwati imao je izuzetnu akademsku karijeru s izuzetnim postignućima na području matematike, nakon čega je slijedio znanstveni stupanj na području prava. Sudjelovao je u bitci za neovisnost Indije, a neko je vrijeme proveo u zatvoru.

Nakon postizanja neovisnosti, počeo je raditi na Visokom sudu u Bombayu 1948. godine. Kad je uspostavljen novi Visoki sud za područje države Gujarat, u ranoj životnoj dobi od 38 godina on je bio izabran za suca na tom sudu u srpnju 1960. godine i uzdignuo se do položaja glavnog suca pri Visokom sudu u državi Gujarat. Njegova karijera pri Visokom sudu u državi Gujarat doživjela je da se u njemu rascvjeta humanist, veliki intelektualac i lingvist. On je proslavio presude pri Visokom sudu u državi Gujarat koje su ga dovele do Vrhovnog suda u srpnju 1973. godine. Otišao je u mirovinu 20. prosinca 1986. godine kao vrhovni sudac Indije. Nakon toga, igrao je ključnu ulogu u Organizaciji Ujedinjenih naroda za ljudska prava, bio je predsjednik dugi niz godina i vođa u njezinom radu i uspostavljanju velikog broja instrumenata za međunarodno ljudsko pravo.

Sudac Bhagwati igrao je jedinstvenu ulogu u razvoju ustavnosti u Indiji. On nije vjerovao da je potrebno ići utabanim putem. Tumačenje Ustava tako da mu se pruži novi život i životnost, da se bude u skladu s potrebama i onim što se osjeća u tom trenutku, bila je njegova filozofija. Ljudska prava, društvena pravda i novi pristupi u člancima 14 i 21 Ustava Indije njegov su doprinos. Njegove učene prosudbe na mnogim poljima ustavnog zakona nose obilježje toga velikog suca i humaniste. Uskogrudnost i proceduralna ograničenja nisu bili sadržaj njegovih liberalnih zamisli koje je on uveo u presude. Suosjećanje za siromašne i ponizne bila je njegova mantra.

Osim takvih profesionalnih postignuća, sudac Bhagwati je bio duboko religiozna osoba i poznavatelj svetih spisa Indije. Bio je verziran sanskrtolog i dobro je poznao *Bhagavadgītu*, *Rāmāyaṇu* i *Mahābhāratu*. U razgovoru s drugim ljudima često bi koristio citate iz ovih velikih djela s lakoćom i samouvjerenošću, a da pri tome nije trebao pogledati niti u jednu od knjiga.

Bio je gorljivi poklonik Sri Sathya Sai Babe i došao je u Njegovo okrilje 1969. godine, kad je obavljao dužnost glavnog suca Visokog suda u državi Gujarat. Njegova je predanost bila postojana i duboka. Ona se odražava u sljedećim riječima koje je napisao u jednom članku za časopis Sanathana Sarathi u svibnju 2013. godine: "Bio sam vrhovni sudac Indije uključen u provođenje pravde, a to je visoko racionalan postupak. Kao racionalno biće mogu reći, bez ikakve sumnje, da postoji nešto vezano uz Babu što je tako duboko i istančano, tako prostrano i

bezgranično, tako neodređeno i univerzalno da je to nemoguće opisati riječima. To je nešto što riječi ne mogu opisati a um spoznati.”

On je smatrao *Bhagavāna* Babu samim utjelovljenjem Boga na Zemlji i izražavao je svoju predanost na mnoge načine. *Bhagavān* Baba imenovao ga je za člana vijeća za upravljanje pri Sri Sathya Sai središnjoj zakladi, koju je Baba utemeljio za javne dobrotvorne aktivnosti. Bio je jedan od članova Sri Sathya Sai instituta za više obrazovanje zajedno s *Bhagavānom* Babom i uvaženim pravnikom gospodinom N. A. Palkhiwalom. Navedena je zaklada uspostavila jedinsveno sveučilište, na kojem se, uz postizanje akademske izvrsnosti, studenti podvrgavaju temeljnim principima koje je zagovarao *Bhagavān* Baba, s to su istina – *satya*, ispravnost – *dharma*, mir – *śanti*, ljubav – *prema* i nenasilnost – *ahimsā*. Sudac i gospođa Bhagwati imali su jedinstvenu povlasticu da obave obred pomazanja *Bhagavāna* Babe u svečanoj proslavi Njegovog 85. rođendana koja je održana 2010. godine. U travnju 2010. godine Bhagwati je također imao povlasticu da javno objavi povećanje broja članova vijeća Sri Sathya Sai središnje zaklade na teluškom jeziku prilikom proslave teluške Nove godine - *ugādi*.

Nakon što je *Bhagavān* Baba napustio fizičko tijelo – *mahāsamādhi* 24. travnja 2011. godine, sudac Bhagwati imenovan je rektorom Sri Sathya Sai instituta za više obrazovanje koji ima razinu sveučilišta. Sudac Bhagwati i dalje je bio član Sri Sathya Sai središnje zaklade još nekoliko godina nakon toga. Budući da je njegovo zdravlje bilo sve lošije, sudac Bhagwati napustio je sve svoje obveze u Sri Sathya Sai institutu za više obrazovanje i u Sri Sathya Sai središnjoj zakladi.

Brojne su bile prigode kad je Baba zamolio suca Bhagwatija da javno govori. Sudac Bhagwati izražavao je svoju nepokolebljivu predanost i uvijek je iznova govorio kako je Baba ta snaga koja ga vodi, a on sve položaje i dužnosti obavlja samo zahvaljujući Babinoj milosti i Njegovim blagoslovima. Često se s radošću prisjećao pažnje s kojom se Baba odnosio prema svim članovima njegove obitelji, uključujući i njegove kćeri, zetove i unuke.

Odlaskom suca Bhagwatija Indija je izgubila jednoga od svojih najvećih sinova na području prava. Njegova je osobina bila jednostavnost, djetinjasta narav i predanost *Bhagavānu* Babi. To je svjetlost svjetionika koja će voditi Sai poklonike za sva vremena.

-Gospodin S. S. Nagand je viši odvjetnik i član Sri Sahya Sai središnje zaklade.

Svako ljudsko biće manifestacija je Boga ili postojanja, svijesti i blaženstva – sat cit ānanda. Sve manifestira Boga. Ne postoji ništa u svijetu što nije Božja manifestacija. Ni najmanje ne sumnjajte da je kozmos prožet Bogom i da je sve sadržano u Njemu. Ne postoji ni jedan atom u univerzumu koji nije prožet Bogom.

Baba

OSTAVŠTINA BHAGAVĀNA SRI SATHYA SAI BABE

Gospodin V. Srinivasan, dugogodišnji gorljivi poklonik Bhagavāna, dostignuo je Njegova Lotosna stopala 25. srpnja 2017. godine. Moćni govornik i neumorni radnik, gospodin Srinivasan služio je u božanskoj misiji Bhagavāna otprilike pet desetljeća, obavljajući razne poslove kao dobrovoljac u okviru nesebičnog služenja – sevādāl, bio je predsjednik Sri Sathya Sai organizacije nesebičnog služenja za područje cijele Indije, povjerenik Sri Sathya Sai središnje zaklade i zaklade Sri Sathya Sai instituta za više obrazovanje. Ovdje prenosimo jedan od njegovih pronicavih članaka koji je napisao u kolovozu 2011. godine nakon što je Bhagavān Baba napustio fizičko tijelo – mahāsamādhi.

Za milijune poklonika širom svijeta, *Bhagavān* Baba je bio utjelovljenje Boga. Oni su Ga štovali i obožavali, samo su Njemu upućivali molitve u trenucima radosti i tuge, On je bio njihov prijatelj, vodič i filozof. Mnogi su i dalje zadržali isti pristup prema Njemu i On još uvijek odgovara na njihove molitve na Svoj svojstveni jedinstveni način, koji mi čak ne možemo ni početi spoznavati i razumijevati. *Bhagavān* i dalje nastavlja manifestirati Svoja čuda širom svijeta. Svatko ima vlastita posebna iskustva Babine božanskosti. Najveća je radost Sai poklonika govoriti i slušati o tim božanskim igrama – *līlā*. Tim razgovorima, koji su u stvari društva dobrih ljudi – *satsaṅga*, vjera i predanost svakog pojedinca obnavlja se i jača.

Svi smo mi vrlo vezani za *Bhagavānov* čudesni fizički lik. Svi smo mi s velikim nadanjima čekali svakodnevni daršan i satima strpljivo sjedili, ne vodeći brigu o neugodnostima i nelagodama našega tijela. Milost viđenja utjelovljenog Boga –

darśana bila nam je sve, i ako bi slučajno Baba pogledao u našem smjeru, ili što je bilo još božanstvenije, razgovarao s nama, bili smo preneseni u eteričnu radost.

Baba nam je uvijek iznova govorio da On nije ovo tijelo i da ni mi nismo ovo tijeko koje nosimo. On je želio da spoznamo univerzalnog *ātmana* kojeg je On predstavljao i kojega svatko od nas također nosi u sebi.

Danas velik broj poklonika ima osjećaj da su izgubljeni. Put pred njima nije im baš jasan, a zbunjeni su i raznim kontroverznim izvještajima. Oni traže utjehu među sobom, ali nisu baš sigurni bi li stvarno trebali razmjenjivati misli i novosti. Pitaju se kome se obratiti za vodstvo i što će se dogoditi u budućnosti sa svim ustanovama i Sai centrima, organizacijama -*samiti* i grupama poklonika koji pjevaju *bhajane - bhajanamaṇḍalī*. Došlo je vrijeme da spoznamo što je prava ostavština *Bhagavāna* Sri Sathya Sai Babe. Po mom mišljenju, ostavština *Bhagavāna* sastoji se od nekoliko dijelova.

Prvo su ustanove koje je On osnovao kao što je sveučilište, bolnice, škole, ašram i drugo. Te su institucije uglavnom pod vodstvom Sri Sathya Sai središnje zaklade i zaklade Sveučilišta. Zahvaljujući Njegovoj viziji i predviđanju, *Bhagavān* je osnovao odgovarajuće temeljne fondove za Svoje institucije da im omogući da dobro funkcioniraju s tim depozitima u nacionalnim bankama. Te će institucije i dalje pružati besplatno obrazovanje i medicinske usluge svima, neovisno o religiji, staležu, porijeklu ili slično. *Bhagavān* je utemeljio te ustanove kako bi bili uzori koji će dokazati da je moguće pružati besplatno obrazovanje visoke kvalitete i medicinski tretman na najvišoj razini uz najmoderniju opremu potpuno besplatno, ne tražeći pomoć od Vlade za bilo što. Dokaz da je to moguće postoji već više od 20 godina otkad djeluju te ustanove. Stotine tisuća siromašnih i potrebitih ljudi imali su koristi od toga i zaista predstavljaju živi dokaz Babinog suosjećanja i ljubavi. Te su ustanove namijenjene onima koji ih trebaju, nadajući se da će motivirati druge kao što je želio *Bhagavān*, da osnivaju slična uporišta ljubavi i služenja čovječanstvu. To su materijalni dijelovi Njegova naslijeđa koji postoje zato da bi ih cijeli svijet mogao vidjeti i doživjeti.

Drugi je dio manifestiranje svrhe zbog koje je Sai *avatār* došao. On je bio utjelovljena ljubav, ljubav koja je nadilazila sve granice i ograničenja, ljubav koja je obuhvaćala sve stvoreno. On je upalio svjetiljku ljubavi u milijunima srca, čiji ih

blistavi sjaj potiče na preobrazbu života i uključivanje u širenje te ljubavi u njihovom svakodnevnom životu. Ta ljubav čini te pojedince brižnim ljudima koji će sve podijeliti s drugima, koji će se zajednički uključiti u društvo i svojim djelovanjima potaknuti i druge da budu brižni i da sve dijele s drugima, što će dovesti do općeg napretka društva, iako će se možda to polagano događati. Babino nadahnuće ljubavi milijunima pojedinaca stvarno se pretvara u ljubav na djelu širom svijeta. Ta ljubav transformira život svake sekunde. Život tada dobiva novo značenje. Postoji novi put duhovne prakse ljubavi – *prema yoga* koja za Sai poklonike utjelovljuje sve druge duhovne prakse – *yoga* kao što je djelovanje – *karma*, predanost – *bhakti* i znanje – *jñāna* u sebi. *Bhagavān* je rekao: “Živite u ljubavi” i to je način na koji ćemo stalno biti povezani s Njim. Ljubav je zato *Bhagavānovo* najveće naslijeđe, koje nije moguće dotaknuti, ali je stvarno i opće i svi ga mogu doživjeti. Ono pripada cijelom čovječanstvu, a ne samo nekima. Nitko ne može steći vlasništvo nad njim, već ga je samo moguće dijeliti i doživjeti, za spasenje svakoga i svih.

Treći dio Njegova naslijeđa je obrazovanje. Dok su mnogi drugi o tomu samo govorili, *Bhagavān* je ostvario sve pretpostavke i uveo u svoje obrazovne ustanove kurikulum obrazovanja temeljenog na ljudskim vrijednostima. Sustav cjelovitog obrazovanja koji je uveden na Sai sveučilište jedinstven je i nije sličan niti jednom drugom. Obrazovanje u duhu ljudskih vrijednosti ima velik broj pristupa koje je predstavio *Bhagavān* – 3-HV, Educare. Obrazovanje koje se provodi u Njegovim obrazovnim ustanovama namijenjeno je životu, a ne privređivanju za život. Od najranijeg djetinjstva, takvo obrazovanje koje je temeljeno na vrijednostima dostupno je u okviru nastave u programu *bāla vikāsa* koja se održava uzduž i poprijeko u cijeloj Indiji kao i u mnogim drugim zemljama, u osnovnim i drugim školama, a nakon toga na sveučilištu. Nasljedstvo obrazovanja Njegov je dar čovječanstvu za buduća pokoljenja.

Četvrti dio Njegovog nasljedstva je Sathya Sai organizacija koja je aktivna u svim državama Indije i u 125 zemalja širom svijeta. Sai organizacija je instrument koji je oblikovao *Bhagavān* kako bi omogućio svima da kroz nju provode svoju duhovnu disciplinu – *sādhanā*. Sai organizacija ima tri krila djelatnosti: duhovnu, obrazovnu i služenje. Možete odabrati bilo koju od njih kako biste provodili nesebično služenje i duhovnu disciplinu. Danas, samo u Indiji, ima oko 600.000 članova koji dobrovoljno služe s ljubavlju i predanošću. Među njima su vladini

dužnosnici i službenici, liječnici, suci, odvjetnici, profesori, učitelji, zakonodavci, poljoprivrednici i studenti. Oni rade u više od 2.700 sela i u sirotinjskim četvrtima, bolnicama, domovima za starije osobe, zatvorima, sirotištima, područjima pogođenima prirodnim nepogodama, potaknuti *Bhagavānovim* učenjem da je služenje čovjeku služenje Bogu. Mnogi od njih čak nikad nisu imali priliku razgovarati sa Svamijem, no ipak ih On posebno nadahnjuje pa su posvetili život nesebičnom služenju. Možemo vidjeti dobrovoljce *sevādāl* iz svake države u Indiji koji redovito dolaze u ašram, odlaze u bolnice i na sva druga mjesta u Prasanthi Nilayamu. Oni dolaze ovamo o svom trošku, dajući s ljubavlju svoje vrijeme i nastojanje. Za te dobrovoljce, obavljanje takve vrste nesebičnog služenja njihov je način zajedništva s *Bhagavānom* Babom, jer oni znaju kako je *Bhagavān* zadovoljan kad s ljubavlju služimo siromašne i potrebite. Oni vjeruju da je *Bhagavān* prisutan kad se Njegov posao obavlja. To nesebično služenje dovelo je do transformacije njihova života i oni će i dalje nastaviti uključivati se u to služenje do kraja života. Nitko im ne može uzeti njihovog *Bhagavāna* jer je On uvijek s njima. Nitko ih ne mora prisiljavati da čine bilo što jer oni služe s ljubavlju i predanošću. Onima kojima je pruženo to nesebično služenje dovodi *Bhagavāna* u njihov život i zauzvrat dovodi i do preobrazbe njih kako bi voljeli i služili druge.

Aktivnosti Sai organizacije nastavljaju se i dalje širiti i tako će to biti i u budućnosti. Mladi daju novu dinamiku i energiju Organizaciji, koristeći nova sredstva i tehnologije kako bi unaprijedili djelotvornost nesebičnog služenja. Ovo *Bhagavānovo* nasljedstvo koje je stvoreno za dobro čovjeka i opću dobrobit uvijek je Njegovo, nikad ga nitko neće moći odnijeti, već ga je samo moguće dijeliti i doživjeti osobnim uključivanjem. *Bhagavān* ne pripada samo Indiji i Indijcima, već svim stanovnicima ove kugle zemaljske. Milijuni su dolazili po Njegovu ljubav i poticaj. Oni će to i dalje nastaviti činiti jer je On zauvijek postao dijelom njihova života.

Draga braćo i sestre, zato je to Babino nasljedstvo ljubav. Ono je vječna poruka čovječanstvu. Blagoslovljeni su oni koji su Ga poznavali. Još su više blagoslovljeni oni koji dijele Njegovo nasljedstvo *Voli sve služi svima*.

-Iz časopisa *Sanathana Sarathi*, kolovoz 2011. godine

Biti blizak meni ne postiže se blizinom u fizičkom smislu. Vi možete biti pokraj mene, a ipak ste daleko od mene. Možete se nalaziti vrlo, vrlo daleko, a ipak ste mi bliski i dragi. Neovisno o tomu kako ste daleko, ako prijanjate uz istinu, ispravnost, mir i ljubav, bliski ste mi i ja sam blizak vama.

Baba

JEDNOSTAVAN ŽIVOTA, UZVIŠENO RAZMIŠLJANJE

Kupam Vijayamma

Jednostavan život i uzvišeno razmišljanje veliki su uzori koji čine ljudski život plemenitim i uzvišenim. Vrijedno je prisjetiti se ranih godina u Prasanthi Nilayamu i prvih posjetitelja koji su došli ovamo. Padala kiše ili sjalo Sunce, ljudi su kuhali na otvorenom i spavali na otvorenom. Nije bilo električne energije, nije bilo kupaonica, ni kreveta, nije bilo ventilatora, ni hladnjaka. Trebalo je ići, prije svitanja, na obalu rijeke Chitravathi na kupanje, pranje rublja i drugo. Nakon kuhanja na posude bi stavljali kamenje, no usprkos tomu. psima bi uspijevalo otkriti posude i pojesti hranu. No unatoč tomu što je hrane bilo malo, glad se nije osjećala. Za vrijeme dugih sati u dvorani za molitvu nitko ne bi odlazio da popije gutljaj vode jer se žeđ nije osjećala. Hladnih pića i začina nije bilo nigdje. Tek nakon mnogo godina pojavili su se šatori. Usprkos svim tim neudobnostima, kako to da nitko od Svamija nije tražio bolje uvjete? Nitko se nije žalio jer nije bilo infrastrukture.

Jednostavnost vodi do duhovnosti

Ta nas situacija vodi na daljnje razmišljanje, odvodi nam pozornost. Je li takav jednostavan život doveo do toga da su poklonici bili bliže duhovnosti? Je li im nedostatak zabave i nezainteresiranost za luksuz omogućio da poniru u dubinu i traže Boga? Odgovor je sasvim sigurno - da! Čak i danas, život u Parthiju, boravištu mira, nije ništa drugo do jednostavan život koji omogućuje svima da

postignu uzvišeni način razmišljanja. Odavde se Sai obitelj namnožila, omasovila, proširila se u sve dijelove svijeta – bez ikakvog planiranja ili ograničenja. Danas u Parthiju ljudi svih narodnosti uživaju u pjevanju vedskih himni jednoglasno. To je stvarno jedno od najvećih čuda, nešto što se nikad prije nije dogodilo niti u jednom od prethodnih razdoblja – *yuga*. S ljubavlju ispunjenim vodstvom *Bhagavāna* Babe došlo je do spektakularne preobrazbe i velik broj ljudi žive na ispravan način- ljujajući se u kolijevci blaženstva.

Naš Gospod skromnosti, *Bhagavān* Sri Sathya Sai Baba bio je poseban i izuzetan primjer jednostavnog života i uzvišenog načina razmišljanja. Njegova je odjeća bila jednostavna. Njegova je hrana bila jednostavna - kuglice od riže u umaku od kikirikija. I Njegove su navike bile vrlo jednostavne. Ponizan i uvijek ispunjen ljubavlju. Bez hvalisanja ili šepirenja. Bez nakita, krune ili zlatnog prstenja. Bez porijekla i pripadnosti. On se kretao među redovima poklonika kao obična osoba. Bez ikakvih zahtjeva. Uvijek čist, uljudan i ugladen. Bio ponizan a ipak poticajno plemenit. Samo s jednom riječi – ljubav, On je osvojio svijet i doveo stotine tisuća ljudi pod okrilje ljubavi, što je stvarno nevjerojatno postignuće.

Nekada davno studenti su živjeli u učiteljskim domovima - *gurukula* s manje želja, nemira i vezanosti. U jednostavnom i svetom životu u tim domovima, umovi studenata bili su automatski usmjeravani na put božanskosti, što ih je vodilo do uzvišenog načina mišljenja, gdje bi spoznali i doživjeli znanje božanske stvarnosti – *brahma jñāna*. Nije li tako jedina i duhovna svrha bila zadovoljena? Učenici su bili bez pohlepe i ponosa i uživali su u boravku u školi. Čak je i Gospod Kṛṣṇa bio poslan u boravište pustinjaka Guru Sandipaniya na poduku. Kucela, Kṛṣṇin prijatelj, također mu se tamo pridružio. Prema bogatima i siromašnima u tim se domovima postupalo jednako u svakom pogledu. Zahvaljujući jednostavnom načinu života, bez stresa i napetosti, um je bio uronjen u duhovnost. Polaznici su dosizali vrhunsko znanje u blizini duhovnog učitelja. Nakon završetka obuke, napuštali bi domove zagovornici duhovnosti.

Skromni život u starom mandiru

Stari je mandir bio poput učiteljevog doma - *gurukula*. Ljudi su dolazili sa svih strana: mudraci – *sādhu*, isposnici – *samnyāsin*, učeni ljudi – *pāndita*, obiteljski

svećenici – *purohita*, uvaženi pjevači, poznati umjetnici, intelektualci, poljoprivrednici i drugi. Prvi pogled na stari mandir izazvao je kod njih pitanje: što ih ovdje čeka. No, kad je naš Sai Kršna stupio na središnju pozornicu i započeo svoju predstavu, to što su vidjeli bilo je više nego što su mogli i zamisliti. Preuzevši ulogu vrhovnog učitelja – *sadguru*, On ih je pokosio poput oluje jednom kad je njihov lažni ponos i prekomjerni ego počeo djelovati. Tada su bili poučeni primjernim lekcijama. Svi oni koji su usvojili Njegove lekcije na ispravan način postali su bolji ljudi i tako su pomogli da svijet učine boljim. Naučili su mnogo kad ih je zaokupila duhovnost i kad su uronili u Njegovu božansku ljubav. Kako je Stari mandir bio vrlo skroman, može se smatrati jedinstvenim učiteljevim domom – *gurukula* za više obrazovanje gdje životna dob, stalež ili porijeklo nisu bili nikakva prepreka. Ljudi bi napuštali mandir visoko uzdignute glave, ispunjeni znanjem o ispravnosti – *dharma* koje im je prenio Svami. Tako su postali sposobni širiti Njegovu poruku i prenositi visoke vrijednosti svim ljudima u svijetu. Polako i postojano, to je bio početak naše međunarodne Sai obitelji.

Naši veliki vođe kao Mahatma Gandhi, Vinoba Bhave, Ramana Maharshi, Svami Sivananda, Svami Ramakrishna Paramahansa i Lal Bahadur Shastri živjeli su skromno i štiju ih još i danas kao velike primjere skromnog života i uzvišenog načina razmišljanja. Nakon što su istražili vrijednost i suštinu izazovne fraze: 'skromni život i uzvišeno mišljenje', živeći skromno, nama se savjetuje da živimo u vrhovnom znanju božanske stvarnosti i ostvarimo trajni mir. Naši ponizni izrazi poštovanja vrhovnim dušama skromnosti, božanskim smjerokazima čovječnosti. Kako smo sretni, kako radosni, kako blagoslovljeni!

Živeći skromno s 'manje prtljage i više udobnosti' može se postići nezamisliva sreća i uvijek uživati mir i tišinu. Čemu još možemo težiti? Smjestivši Svamija zauvijek u srce, dok plovimo brodom života vodama svjetovnosti, možemo doseći istinski zavidni duhovni cilj – vrhovnu mudrost – *brahmajñāna*, živeći skromno u miru i tišini s Bogom kao našim unutarnjim suputnikom i vodičem u svakoj prilici, svake minute, svake sekunde, svakoga dana.

Priroda uzdiže ljudski um

Kako se postiže to stanje uma, posebno u današnje moderno vrijeme i doba? Svami je citirao jednu vrlo jednostavnu a istovremeno i duboku izjavu: “Ruke u

društvu – glava u šumi.” Služite društvu i svijetu rukama jer samo ruke mogu služiti. Ali kad je rekao: 'Glava u šumi', što to znači? Kad boravite u šumi, daleko ste od izluđujuće gomile – nema želja, nema vezanosti, nema svjetskih veza ni privlačnosti. Prepušteni ste sami sebi. Tada automatski um uranja u ljepotu prirode i tiho se kreće prema Bogu i Njegovoj veličanstvenoj kreaciji.

Prisjetite se istine da ste rođeni da služite društvu. Nemojte praviti nikakvu razliku kad služite. Božanska će vas milost slijediti poput sjene bez obzira gdje ste, nalazite li se u šumi ili na nebu, na selu ili u gradu, na rijeci ili na litici planine.

-Baba (Govor održan 16. listopada 1999. godine.)

Zatim je Svami odgovorio zašto su mudraci i vidioci odlazili živjeti u šumu. Zbog odmora.¹ Kako bi se odmorili oni su odlazili živjeti u šumu. Mentalni odmor, mentalni mir. Duboka tišina otklanja hrđu i prašinu ega, ispunjava srce, um i misli čistoćom i božanskošću, poučava samonadzoru i samoograničenju i omogućuje tijelu i umu da uživaju u božanskoj svijesti. Uzvišeni način mišljenja odvodi vas na viša područja sreće. U šumi, uz kristalno čistu izvornu ljepotu, svježi zrak, cvrkut ptica i svježi povjetarac, tijelo, duša i um se ujedanjuju, ljuljuškajući se i njišući se u kolijevci blaženstva. Čovjek je uvučen u dublje virove misli i konačno, bez napora, uzdignut na višu razinu. Vrata intelekta širom se otvaraju i um slijedi put koji vodi do jednosti. Vidite li kako skromni način života oblikuje i omogućuje pojedincu da okusi slatkoću višeg mišljenja. Skromni način života izvor je trajne radosti.

U današnjem svijetu skromni način života mnogo štedi naše dragocjeno vrijeme i teško zarađeni novac. Napetost popušta i ego je potisnut, a mi ostajemo smireni i staloženi. Uz skromni način odijevanja, jednostavnu hranu, jednostavno ponašanje, um očigledno pronalazi mir i sklad i stvara slično ozračje svuda naokolo.

Uvijek kad sam imao priliku dotaknuti lotosna stopala našeg najvoljenijega Gospoda – *pāda namaskāra*, osjetio sam božansko blaženstvo i božansku energiju koja je ispunjavala svaku stanicu moga tijela. Bio je to rijedak, dragocjeni dar koji

¹ igra riječi u engleskom jeziku: forest – šuma i for+rest – zbog odmora (op. prev.)

je uvijek dobrodošao, koji mi je darovao mir i sklad za cijeli život. Posebno u trenucima krize, ti dragocjeni blagoslovi stoje poput stupova i daju nam odvažnost da se suočimo sa svijetom sretni i odvažni. Nema potrebe za brigom.

Kad učinimo napor da svoj život učinimo jednostavnim, imajući punu vjeru u Boga, uživamo sami u onome što smo postigli. Kad je tijelo posvećeno skromnom načinu života, um je lako moguće preusmjeriti uzvišenijem načinu mišljenja. Ali nažalost, mnogi nisu svjesni prvobitne vrijednosti, bogatstva dobrobiti koje možemo ostvariti jednostavnim životom! Ali kad ga okusimo više ga ne želimo izgubiti!

-Gospođa Kuppam Vijayamma autorica je poznate knjige *Anyatha Saranam Nasti* i brojnih drugih knjiga o *Bhagavānu Babi*.

LEKCIJE VELIKE VRIJEDNOSTI

Vivek Babu Gondi

FORUM BIVŠIH STUDENATA - ALUMNI FORUM

Svaki trenutak proveden u Njegovoj prisutnosti predstavlja iskustvo.

Svaka Njegova riječ moćna je poruka.

Svaki razgovor s Njim blago je koje treba čuvati

To je jedinstveno iskustvo svakoga tko je imao priliku živjeti i provoditi vrijeme u neposrednoj prisutnosti *Bhagavāna*. To se još više odnosi na Njegove studente jer oni imaju priliku da provedu više vremena u Njegovoj fizičkoj blizini. Odnos koji postoji između *Bhagavāna* i Njegovih studenata nešto je što se može samo doživjeti ali ne i opisati riječima. Institut koji je On stvorio čudo je zbog mnogo načina. Zaista je dar biti studentom toga Instituta. Emblem Instituta i njegov moto: *Govori istinu djeluj ispravno – satyam vada dharmam cara*, oboje je oblikovao i sročio sam *Bhagavān*. Zato nije pretjerano reći da obrazovne ustanove igraju glavnu ulogu u Njegovoj misiji. Čudesna zajednica studenata i srdačno ozračje koje postoji na Institutu odlično je za obje vrste učenja – i materijalno i duhovno.

Dubokoumna poruka za nadzor nad umom

Transformacija koja se događa kod svakog studenta Instituta je poput procesa kojem je podvrgnuto zlato u rukama zlatara kako bi se pretočilo u nakit. Put nije lak, ali lekcije su dobro naučene i korisne su za cijeli život. U sljedećim odlomcima želio bih citirati *Bhagavānove* poruke koje sam usvojio tijekom Njegovih daršana i razgovora – *saṃbhāṣaṇa*. *Bhagavānov* način poučavanja razlikuje se od osobe do osobe. Nekima On samo daje prijedloge, dok drugima pokazuje osobnim primjerom, a postoje i oni koje On kažnjava i strogo ukorava ako ne slijede Njegove riječi. Sa studentima, mislim da je kombinacija svega toga. Naravno, na nama je da odaberemo učenja i postignemo dobrobit. Ukratko, nepokolebljiva vjera – *śraddhā* i strpljivost – *saburi* su najvažniji, kao što je Shirdi Baba ljubazno običavao govoriti svojim poklonicima.

Jedan od zanimjivih pristupa koje je predstavio Bhagavān je onaj o intelektu – *buddhi* i umu – *manas*. On kaže da bi gospodar trebao biti intelekt, a ne um. Um se sastoji od beskrajnih tokova misli. Intelekt i *manas* sposobnost donošenja odluka i treba ga iskoristiti u dobrom smjeru. Svami uspoređuje um s konjima upregnutima u kočiju, dok je intelekt kočijaš koji drži uzde. Sjećam se da je, tijekom druge godine našega dodiplomskog studija, jedan od studenata postavio pitanje Bhagavānu: “Svami, kako ćemo nadzirati um? To je vrlo teško.”

Svami je odgovorio jednom usporedbom. Dao je primjer zida koji se nalazi nasuprot nas u sobi za razgovore. Nastavio je govoriti da taj zid nema ni dobrih ni loših misli. On je nepomična stvar. Može li se smatrati dobrim? Saopćio nam je da se od nas ne traži da prestanemo misliti, već da pokušamo njegovati dobre misli. Kako suptilna i dubokoumna poruka u vrijeme kad postoje razne škole mišljenja u odnosu na kontrolu uma!

On je tvoj brat

Kako itko može zaboraviti razgovor koji se odvijao na trijemu mandira nakon sastanka intervjuja? “Sagni tijelo, popravi osjetila i stani na kraj umu”, obično bi nam On govorio. Svami je često pitati studente kojim se igrama bave da održe kondiciju tijela. Ako bi student rekao da je stolni tenis igra kojom se bavi, On bi ga zadirkivao govoreći kako je stolni tenis igra za djevojke. Običavao je navoditi riječi Bernarda Shawa kad se razgovaralo o kriketu. Ne neki je način nogomet

smatrao prikladnim sportom. Osim toga, u Njegovim učenjima najveća se važnost posvećivala ulozi koju je igralo pet osjetila. Bhagavān je o tomu govorio na mnogim ljetnim tečajevima. Uvijek bi iznova naglašavao: “Nemojte govoriti loše, govorite ono što je dobro. Nemojte slušati ono što je loše, slušajte ono što je dobro. Nemojte promatrati ono što je loše, gledajte samo ono što je dobro.” On nam je običavao dati primjer uma koji je kao kamera. Objektiv se može usporediti s našim osjetilima. Sve što objektiv vidi ostaje zabilježeno u našem srcu i zato moramo biti oprezni da osjetila koristimo na ispravan način. U vezi toga, dopustite mi da vam ispričam jedno od mojih iskustava.

Tijekom moga boravka na Institutu imao sam komplikacija s očima. Oči su me boljele i zadavale mi poteškoće kod redovitog rada. Molio sam Bhagavāna da me izliječi. Bhagavān je jednoga dana u šali odgovorio da imam taj problem zato jer sam na nekoga bacio zlo oko! Kad sam Ga salijetao molitvama moj rođendana, na moje iznenađenje materijalizirao mi je prsten. Nakon toga, pokazujući na prsten, On me je upitao: “Tko je on?”, na što sam ja odgovorio: “Hanumān.” Svami me je tada ispravio i rekao nešto što je svojstveno samo Njemu. Jednostavno je rekao: “On je tvoj brat.” Odnos koju je On stvorio koristeći te riječi razvila je kod mene veću sklonost i bliskost prema Hanumānu. Činilo se da je on prikladan primjer fizičke snage i mentalne postojanosti čiji je primjer meni u tom trenutku bio vrlo potreban. Od tada upućivao sam molitve Hanumānu u trenucima iskušenja i poteškoća.

Poticaj za učenjem glazbe

Štovanje je jedna od brojnih duhovnih vježbi koje učimo tijekom naših studentskih dana. Dan započinje jutarnjom a završava večernjom molitvom. Suština večernje molitve je da zatražimo oprost za sve što smo krivo učinili tijekom dana. Raspored je složen tako da se prisjećamo Boga u različito vrijeme i na taj Mu način izražavamo štovanje. Iskazivanje našega jutarnjeg štovanja Bogu vrlo je dobra vježba. Održavajući i dalje tu vježbu, mislim da je vrlo osvježavajuće svaki dan provesti nekoliko trenutaka u štovanju. To mi pruža dovoljno snage i energije da nastavim dalje sa strkom i zbrkom svakodnevnog života.

Kaže se da se Bog pojavljuje uvijek ondje gdje Njegovi poklonici prizivaju Njegovo ime. Svatko tko posjeti Prasanthi Nilayam ne može odoljeti a da ne

otpjevuši nekoliko bhajana čak i kad se vrati kući. Pjevanje bhajana još je jedna važna duhovna vježba koja se provodi na Institutu. Glazba dopire do srca svih i svakoga. Tijekom naše prve godine poslijediplomskog studija, studenti naše generacije odlučili su složiti mali glazbeni program tijekom jedne od lekcija posvećenih moralu koja se održavala svakog četvrtka ujutro. Program se sastojao od izvođenja instrumentalnih pjesama na raznim glazbenim instrumentima. Tijekom programa ja sam svirao na flauti. Ostala su braća svirala klavijature, violinu i tablu. Program je prošao dobro. Poslije podne sjedili smo na daršanu u mandiru. Ugodno smo se iznenađeni kad se Svami osvrnuo na program dok je prolazio uz nas. On je rekao da sam ja svirao flautu vrlo dobro a da je sve ostalo bila samo buka! To mi je bila osobna pohvala iz dva razloga: prvo, bilo je potpuno neočekivano da mi se Svami obrati nakon tako mnogo dana i drugo, pohvala koju je Bhagavān izrazio tako kratkom programu. Osjećam se nadahnuto i sretno kada se toga sjetim. Ono što je za mene bilo važno bilo je ohrabrenje i poticaj koji sam dobio i sveprisutnost koju sam doživio. Iskra koju je Svami upalio u meni tijekom tog događaja dovela je do toga da nastavim svirati flautu čak i nakon što sam napustio Institut.

Način na koji djeluje sudbina je nepredvidiv i iznad je našeg shvaćanja. Kad sam dobio svoj prvi posao u Mumbaiju bio sam vrlo sretan zbog mjesta gdje sam dobio taj posao jer je izgledalo da je daleko od svih ljudi koje sam poznao, a naravno, i od Parthija. Međutim, u trenutku kada sam izišao iz zgrade željezničke postaje Dadar u Mumbaiju, ugledao sam autobus prijevoznika Best transport na kojem su bile ispisane riječi: *Pomozite uvijek, ne povrijedite nikad*. To je samo bio još jedan od pokazatelja Njegove prisutnosti i vodstva. Jedna posebno zanimljiva stvar koja se dogodila u to vrijeme je da sam upoznao osobu koja je bila učenik velikog umjetnika na flauti – pandita Hari Prasada, čije sam audio vrpce slušao i čiji sam način sviranja pokušavao usvojiti! U to sam se vrijeme vrlo zanimalo i želio sam da naučim svirati. Moj učitelj flaute, čije je ime sasvim slučajno bilo isto kao i moje, pomogao mi je da steknem veći uvid u sviranje tog instrumenta. Vježbajući sviranje svakoga dana po završetku posla pružalo mi je izuzetno zadovoljstvo i ugodu. Zahvalan sam što mi je bila pružena prilika učiti od tako nadarenih ljudi.

Lekcije jedinstva i samopožrtvovnosti

Još jedna važna poruka koju je Bhagavān stalno naglašavao je ona o bratstvu svih ljudi i potrebi da se brinemo za druge. On potiče svakog studenta da smatra svoje kolege braćom i sestrama. S mnogo suosjećanja naglašava kako je Bog jedini istinski prijatelj koji je s nama u svakom trenutku i na svim mjestima. Duh bratstva usaduje osjećaj jednosti i vrlo je potreban u današnjem svijetu punom sukoba i nerazumijevanja. Uvijek kad bi nam *Bhagavān* posvećivao pozornost, govorio ili nam darivao neke materijalne predmete ili darove bilo kojem studentu, On bi često podsjećao druge da bi se i oni trebali osjećati sretnima zbog prilika koje su pružene drugima. On kaže da moramo imati šire srce i veću širokogrudnost i osjećati da ljudi pripadaju istoj obitelji.

Za sljedeći događaj saznao sam od jednog studenta koji je nam je pričao o nesebičnosti koju je iskazao jedan od naših učitelja. Tijekom prvih dana nove akademske godine, *Bhagavān* je objavio studentima kako će povesti sve studente na piknik pod uvjetom da oni ostvare super uspjeh na ispitima. To je bio dobar cilj za koji je bilo vrijedno potruditi se imajući na umu nagradu koja je bila ponuđena. Tijekom jedne od redovitih provjera u hostelu, upravitelj, profesor A. V. Lakshminarasimhan primjetio je da je jedan od studenata iz nekog razloga vrlo uznemiren. Pitao ga je za razlog. Student je objasnio da on nije na popisu sudionika za piknik iako je postigao super uspjeh. Upravitelj je bio dirnut težnjom toga studenta i o tomu je izvijestio *Bhagavāna*. *Bhagavān* je odgovorio da ima mjesta samo za 25 osoba i da nije moguće smjestiti još jednu dodatnu osobu. Nakon toga se dogodilo da je upravitelj odlučio povući svoju prijavu za izlet da bi omogućio studentu da se pridruži izletnicima na njegovom mjestu. Kad je *Bhagavān* saznao što se događalo bio je vrlo zadovoljan žrtvom upravitelja pa ga je pohvalio. Ljudima oko sebe rekao je kako On na to gleda i kako bi i oni trebali usvojiti takve plemenite odlike. Čak i tijekom samog izleta u svetište Bandipur, *Bhagavān* se prisjećao upravitelja i rekao da mu nedostaje njegova prisutnost.

Svi gore navedeni primjeri jednostavni su po svojoj prirodi, ali lekcije koje oni pružaju vrlo su duboke. Lekcije koje su ovdje opisane vrlo su važne i poučne za naš život. Bilo je slučajeva kad bi *Bhagavān* provodio vrijeme prilično neformalno, dok bi nam u drugim slučajevima prenosio vrlo dubokoumna učenja. Nakon što je sve rečeno i učinjeno, mi moramo ustrajati uz Njegova učenja i nastaviti ih

primjenjivati. Tek tada znanje ne ostaje samo teret, već postaje blagoslov. Tek tada učenja nisu u knjigama i nisu suveniri, već ostaju u našim srcima i u svakodnevnom životu. Tek će tada Bog naš život dotaknuti, izliječiti i nadahnuti.

-Autor se pridružio Sri Sathya Sai višoj srednjoj školi i stekao diplomu magistra znanosti iz područja fizike na Sri Sahya Sai institutu za više obrazovanje 1998. godine.

OSJEĆAJ ZA ČOVJEKA

Chinna Katha

Jednoga dana, dok je Abdullah spavao u džamiji, odjednom se probudio i opazio dva anđela koji su razgovarali. Raspravljali su o ljudima koje Bog najviše voli. Jedan od njih je rekao: “Mahboob iz grada Sikandara ima punu Božju milost.” Uskoro su dva anđela napustila to mjesto. Abdullah je postao vrlo znatiželjan. Želio je upoznati Mahbooba i naučiti kako zadobiti Božju ljubav i milost. Već sljedećeg se dana uputio u grad Sikandar.

U Sikandaru Abdullah se raspitivao o Mahboobu i saznao je da je on siromašan postolar. Pomislio je kako će provjeriti njegove aktivnosti i promatrati pozorno kamo ide i što radi.

Jednoga dana Mahboob se uputio na tržnicu, kupio ondje nešto ukusnih slatkiša, stavio ih u posudu i brzo se uputio natrag kući kako bi ispunio želju svoje žene za tim slatkišima koje je on konačno uspio kupiti teško zarađenim novcem.

Abdullah je u stopu pratio Mahbooba dok je on išao cestom. Mahboob je ugledao prosjaka koji je ležao uz rub ceste u polusvjesnom stanju, očito zbog gladi. Srce Mahbooba ispunilo se suosjećanjem vidjevši prosjaka u tako jadnom stanju. Požurio je do njega, podigao ga i ponudio mu posudu u kojoj je bila hrana. Prosjak je zgrabio posudu od njega i sav sretan počeo jesti slatkiše. Vidjevši ozareno lice prosjaka koje je sjalo zadovoljstvom, Mahboob je sav sretan otišao. Abdullah je

sve to pažljivo promatrao. Mahboob je smatrao zadovoljstvo gladnog čovjeka vlastitim zadovoljstvom jer je iskreno vjerovao da prava sreća leži u pomaganju potrebitima. Ljubav prema bližnjima istinska je ljubav prema Bogu.

Abdullah je tada spoznao kako je Mahboob zaslužio Božju ljubav. Kako je njegovo srce bilo ispunjeno suosjećanjem, on je radosno ponudio siromašnom i potrebitom prosjaku slatkiše koje je kupio za svoju ženu. To je bila visoka razina njegovog osjećaja za čovjeka! Zato se kaže: Srce ispunjeno suosjećanjem hram je Božji.

PROSLAVE U PRASANTHI NILAYAMU

Izvješće

ĀŚĀDI EKĀDAŚI

Sri Sathya Sai *sevā* organizacije iz država Maharashtra i Goa priredile su glazbeni i kulturni program od 2. do 4. srpnja 2017. godine kako bi proslavili sveti festival *āśādi ekādaśi* u Prasanthi Nilayamu na koji je stiglo oko 3.000 poklonika iz te dvije države. Program je obilježio i hodočašće mladih iz Maharashtre i Goe u Puttaparthi – *parthiyātrā*.

Pjevanje svetih vedskih pjesama - *rudra*

Proslava je započela ujutro 2. srpnja 2017. godine pjevanjem svetih vedskih pjesama. Sai Kulwant Hall odzvanjao je svetim vedskim stihovima kad je više od 1.500 mladih, žena kao i muškaraca, zajednički pjevalo vedske himne s izrazom duboke predanosti.

Narodni plesovi iz Maharashtre i Goe

Popodnevni program započeo je povorkom Sai mladih iz svih okruga država Maharashtre i Goe. Povorka je stigla do mjesta posljednjeg počivališta – *samādhi Bhagavāna* gdje su Mu iskazali poštovanje. Nakon toga je slijedio zadivljujući program narodnih plesova pod nazivom *Lokadhara of Maharashtra and Goa* u izvedbi Sai mladeži iz te dvije države. Započevši plesnu izvedbu predstavljanjem plesne točke *jai ganeś*, mladi su izveli poznati ples posvećen svečanostim završetka žetve iz Goe, nakon čega je slijedio brzi Śivin ples. Plesovi koji su oživjeli zahvaljujući odličnoj multimedijskoj podršci, ne samo da su prikazali

bogati folklor tih država, nego su predstavili i neke od jedinstvenih oblika njihovog plesa. Posljednja točka programa bila je muzička točka *tāl rudra* koju su izveli mladi na ogromnim bubnjevima, a koji su zaokupili svojom snagom i zvukom pozornost svih okupljenih. *Bhajani* koje su vodili pjevači iz Maharashtre i Goe bili su sljedeća točka programa a završili su *bhajanom Rāma Rāma Rāma Sītā* koji je Svojim zlatnim glasom otpjevao *Bhagavān*.

Tvam eva śarana mama

Ujutro 3. srpnja 2017. godine, drugoga dana hodočašća mladih iz Maharashtre i Goe, Sai mladi (žene) iz tih država izvele su vrlo lijep glazbeni program *tvam eva śarana mama* temeljen na glavnim učenjima iz *Bhagavadgīte*. Dok su stihovi koji su se pjevali iz *Gīte* bili prikazivani na LED ekranima, pjevačice su objašnjavale prizor iz pjesme, a djeca predstavljala prizor oslikavajući predanost velikih Božjih poklonika među kojima su bili Kuntī, Sabāri, Sakkubai, Rukmiṇī i Suguṇa.

Koncert poklonstvene glazbe

Uvaženi pjevač klasične glazbe iz Hindustana, gospodin Srinavas Joshi zajedno sa svojim sinom Virajom darovao je poklonicima poslije podne veličanstven i bogat doživljaj poklonstvene glazbe. Započevši svoju izvedbu klasičnom skladbom iz Hindustana, nadareni su glazbenici nastavili program kirtanom *jai jai rām Kṛṣṇa hari*, koji odražava otkucaje srca Varkarisa iz Maharashtre. Nakon toga je otpjevao *marathi abhang* i Sai *bhajan* koji je njegov otac, dobro poznati glazbenik pandit Bhimsen Joshi običavao pjevati *majhe majher pandhari* i *jai pāṇḍurāṅga prabho viṭṭhala*. On i njegov sin Vijraj otpjevali su i neke druge pjesme.. *Bhajane* su vodili pjevači iz Maharashtre i Goe i bili su sljedeća točka programa koji je završio izvođenjem obreda *ārati* u 18.30 sati.

Aśādi povorka s nosiljkom - dindi

Zvuk koji je dopirao iz školjki u 8.30 u sveto jutro *aśādi ekādaśī* najavio je dolazak nosiljke – *dindi* Gospoda *Saiviṭṭhale*. Nakon živopisnog i vibrantnog plesa u izvedbi Sai mladeži kojim su pozdravljali Gospoda Gaṇeśu, povorka s nosiljkom ušla je u Sai Kulwant Hall. Cijeli je hall odzvanjao zajedničkim pjevanjem – *kīrtana: jai jai rām kṛṣṇahari* dok su Varkariji predstavljali svoj talent izvedbom

veselih i zanosnih plesova, nakon čega su se poklonili pred posljednjim počivalištem *Bhagavāna*.

Program poklonstvenih pjesama

Niz poklonstvenih pjesama punih ritma bila je sljedeća točka programa koju su izvele pjevačice iz Maharashtra i Goe. One su zadivile okupljene poklonike programom u trajanju od pola sata koji se sastojao od poklonstvenih pjesama na hindskom jeziku i zajedničkog pjevanja među kojima su bile pjesme *ganapati bappa moriya, easwar ya allah, oh sairam mere di mein ajana – O Gospode Sai! Nastani se u mom srcu, viṭṭhal viṭṭhal*.

Predstava Božanski broj 9

Završni program proslave blagdana *aśādi ekādaśi* bila je glazbena izvedba igrokaza *Božanski broj 9* koju su predstavila djeca koja polaze program *bāla vikāsa* u državama Maharashtra i Goa. Broj 9 *Bhagavān* Sri Sathya Sai Baba nazvao je božanskim brojem. Djeca su u okviru predstave prikazala devet likova božanske majke – *navadurgā*, devet osjećaja - *navarasa ādiśāṅkare*, *navavidhabhakti* od Shirdi Sai Babe, *navarana* od *annamačārye*, oslikavajući najvažnije priče plesovima i skečevima uz pomoć multimedije. Nakon toga je slijedio program *bhajana* koji je završio izvođenjem obreda *ārati* čime je trodnevna proslava blagdana *aśādi ekādaśi* sretno privedena kraju.

HODOČAŠĆE POKLONIKA IZ DRŽAVE TAMIL NADU

U predvečerje blagdana *gurupūrṇimā*, Sri Sathya Sai *sevā* organizacija iz države Tamil Nadu organizirala je hodočašće poklonika u Prasanthi Nilayam. Oni su izveli glazbeni i kulturni program 8. srpnja 2017. godine. Ujutro 8. srpnja dva uvažena umjetnika na violini, dr. M. Lalitja i M. Nandini izveli su živahni koncert instrumentalne glazbe koji se sastojao od *bhajana*, klasičnih skladbi iz Karnatake i pjesama zahvalnica - *stotra* na sanskrtu među kojima su bile *vanamali radharamana, kuraiondrumlilai – Ne žalim ni za čim, liṅgaśtaka* i splet klasičnih skladbi iz Karnatake. Poslije podne su djeca koja polaze program *bāla vikāsa* i Sai mladež izveli predstavu s plesnim točkama pod nazivom *Sairāma – Saikṛṣṇa* koja je prikazala neke od događaja iz života Rāme i Kṛṣṇe kako bi pokazali da je Sai i Rāma i Kṛṣṇa.

SRI SATHYA SAI EASWARAMMA - DOBROTVORNA ZAKLADA ZA ŽENE

Program je organizirala Sri Sathya Sai Easwaramma, dobrotvorna zaklada za žene u Sai Kulwant Hallu 11. srpnja 2017. godine kako bi podijelila ključeve sanitarnih jedinica seljacima i bilježnice studentima. Govoreći o značajnim uspjesima koje je postigla Zaklada, gospođa Chethana Raju, upraviteljica Zaklade rekla je da je zaklada do sada izgradila oko 3.000 sanitarnih jedinica u okviru projekta Sanitarije i higijena i pokrila preko 150 sela u okviru svoga programa *Majka i dijete*. Ključevi za oko 500 sanitarnih jedinica podijeljeni su ovom prilikom seljanima iz 26 sela i 10.000 bilježnica školskoj djeci iz više od 1.600 škola.

HODOČAŠĆE POKLONIKA IZ VIZIANAGARAMA

Poklonici iz okruga Vizianagram u državi Andhra Pradesh stigli su u Prasanthi Nilayam na dvodnevno hodočašće od 15. do 16. srpnja 2017. godine. Kao sastavni dio ovog hodočašća drugog su dana djeca koja polaze program *bāla vikāsa* i Sai mladež toga okruga izvela predstavu s plesnim točkama pod nazivom *Samo ljubav može transformirati svijet*. Započevši s prekrasnim plesom u izvedbi djece, igrokaz je kroz raspravu između svjetovnih ljudi i Sai studenata pokazao kako božanska misija *Bhagavāna* Babe dovodi do transformacije u svijetu moćnim oružjem ljubavi. Predstava je završila još jednim živopisnim plesom koji su izvela djeca.

HODOČAŠĆE POKLONIKA IZ ZEMALJA SREDNJEG ISTOKA I ZALJEVA

Više od 400 poklonika stiglo je u Prasanthi Nilayam iz zemalja Srednjeg Istoka i Zaljeva, odnosno Dubaija, Abu Dhabija, iz Saudijske Arabije, Sharjaha, Kuvajta i Dohe na hodočašće od 14. do 21. srpnja 2017. godine. U tom su razdoblju izveli nekoliko točaka glazbenog i kulturnog programa.

Njihova prva izvedba bio je program poklonstvene glazbe pod nazivom *Slatki božanski odjeci - madhuraspāndana* koji su djeca koja polaze program Sai duhovnog obrazovanja predstavila 18. srpnja 2017. godine. Započevši svoj program u 17 sati pjesmom molitve upućenom Gospodu Gaṇeši *jai gaṇeś gaṇanātha*, djeca su, i dječaci i djevojčice, utkala svoja srca u slatke i melodiozne

pjesme među kojima su se našle *sri rāmacandra kṛpālu bhaja mana – O ume, izgovaraj ime Rāme, madhura mohana ghana śyāma – Kṛṣṇa, utjelovljenje slatkoće, Sainma hi madhura – Ime Sai je tako slatko, Sai prema de* (na arapskom). Melodioznost izlaganja i nježna glazba očaravajuće su djelovali na slušateljstvo koje je izrazilo zahvalnost burnim pljeskom na kraju programa.

19. srpnja 2017. godine odrasli poklonici iz tih zemalja ponudili su splet produhovljenih poklonstvenih pjesama na hindskom, arapskom i teluškom jeziku. Započevši svoju izvedbu pod nazivom *Sai vandana – Iskazivanje štovanja Saiju pjesmom potpune predanosti anyātha śaranam nasti – Nema drugog utočišta osim Tebe*, pjevači su otpjevali poticajne pjesme molitve i predanosti među kojima su se našle *mana mein basse hain sai mere – Sai je onaj koji boravi u mom srcu, Volite očajne i potištene* (na arapskom), *mein gulam tera – Ja sam tvoj sluga da bi završili izvedbu pjesmom na teluškom jeziku – Prospi svoju milost, o Svami.*

20. srpnja 2017. godine djeca koja polaze obrazovni program Sathya Sai izvela su predstavu *sabka malikk ek* koja je prikazala životnu priču Shirdi Sai Babe kako ju je otkrio *Bhagavān* Sri Sathya Sai Baba u govoru održanom 28. rujna 1990. godine. Započevši s rođenjem Shirdi Sai Babe, predstava je prikazala događaje koji su bili povezani s Babinim dolaskom u Shirdi, meditaciju ispod drveta *nīm*, pronalaženje utočišta u napuštenoj džamiji i otkrivanje njegove božanskosti poklonicima. Odlična gluma djece, prekrasni plesovi, melodiozne pjesme i dobra multimedijalna podrška učinili su dojmljivom predstavu koja je prikazala život i učenja Shirdi Sai Babe. Nakon toga je slijedio program *bhajana* koji je završio *bhajanom om śivāya om śivāya* koji je otpjevao *Bhagavān*.

IGROKAZ SAI: TO SAM JA

Istinsko putovanje čovjeka od ne-sebstva do sebstva bilo je prikazano u poticajnoj predstavi pod nazivom *SAI: To sam ja* koju su 23. srpnja 2017. godine izveli studenti poslijediplomskog studija Sri Sathya Sai instituta za više obrazovanje iz kampusa u Prasanthi Nilayamu. Započevši sa svečanosti dodjele nagrade za kazališnu izvedbu u okviru koje sudionik dobiva nagradu, predstava je pokazala razvoj čovjeka od njegove egoistične perspektive do njegovoga pravog Sebstva, ljušteći sloj po sloj neznanja i privida uzrokovanih egom, vezanošću, željom i pohlepom. Predstava se na kraju vraća na svečanost dodjele nagrade,

pokazujući pobjedu čovjeka kad on spozna svoju jednost s Bogom i sazna krajnju istinu da on nije ništa drugo, već Bog. Tek tada on može reći: To sam ja. Nekoliko događanja iz mitoloških tekstova oslikalo je temu predstave. Poticajna tema, odlična režija i dobra gluma učinili su predstavu odličnom.

Putovanje do blaženstva

Hodočasnik treba proputovati i prekoračiti široko prostranstvo svjetovnih želja i nadvladati debele bljuzgave izdanke ljutnje i mržnje te umanjiti litice mržnje i opakosti kako bi se mogao odmoriti na zelenim pašnjacima sklada i ljubavi. Nakon što je na taj način ovladao svojim unutarnjim neprijateljima, on se treba odmoriti u tišini vlastitog srca kao jogin, dok su svi nemiri njegova unutarnjeg područja umireni.

-BABA